

Kardinal Anders Arborelius ocd

Påskbudskap till Stockholms katolska stift

Herren är sannerligen uppstånden, halleluja. Ja, han är sannerligen uppstånden. Halleluja!

Sällan eller aldrig har vi varit i så stort behov av påskens glada budskap som nu, kära bröder och systrar. Som döpta är vi alla delaktiga av det nya och osynliga liv som Jesus har öppnat för oss genom sin uppståndelse. ”Ni lever ett osynligt liv tillsammans med Kristus hos Gud” (Kol 3:3). Genom påskens och dopets gåva har vi redan fått del av det eviga och oförgängliga liv, som är Guds eget liv. Det är ingenting vi kan se och märka med våra vanliga sinnesförmögenheter. Ändå är det detta osynliga liv som är det sanna och äkta liv, som vi är kallade att leva av redan här och nu i trons dunkel. Vi hoppas och tror att vi en gång till fulllo skall få del av detta liv i Guds eviga härlighet.

Påskdagens kollektbön påminner oss om hela denna ofattbart stora nåd: ”Du som idag har låtit Kristus vinna seger över döden och öppnat evigheters portar, sänd oss den helige Ande och låt oss stå upp till det nya livet”. Dödens och syndens makt är bruten. Kristus har besegrat dödsrikets portar och slått upp evigheters portar på vid gavel för oss. Det låter nästan för vackert för att vara sant för den gamla människans förhårdade öron. Just därför måste Kyrkan – och vi alla med henne – förkunna och proklamera detta med hög och ljudlig röst för alla som vill lyssna och ta till sig påskens budskap. För att vi skall kunna göra detta på ett trovärdigt sätt måste vi som alltid själva leva av denna verklighet. Som döpta är vi påskens heliga folk. Dag efter dag får vi leva oss in i denna värdighet och livsuppgift. Då kan vi i ord och gärning förmedla det som är kristendomens centrala budskap: att Herren sannerligen är uppstånden och lever och verkar bland oss och genom oss. Tillsammans med Maria från Magdala, Simon Petrus och den lärjunge som Jesus älskade, som påskdagens evangelium talar om, kan också vi

Kardinal Anders Arborelius ocd

bli uppståndelsens vittnen och budbärare till alla som sitter i mörker och dödsskugga, i isolering och övergivenhet.

Vi får del av Kristi eget liv. Vi är infogade i hans mystiska kropp, Kyrkan. Vi närms av hans heliga Ord och sakrament. Just nu får många av oss fasta från sakramentens synliga och påtagliga nåd. Det är ett stort offer, men samtidigt kan det göra oss ännu mer medvetna om vilken stor gåva det är att få ta emot Livets bröd, den heliga eukaristin. Vi kan lära oss att längta ännu mer, att värda ännu mer, att tacka ännu mer. Det är ingen självklarhet att få ta emot Jesus i eukaristin. Det är nåd utöver nåd. Just i denna tid av eukaristisk fasta kan vi få ännu större kärlek till detta heliga sakrament.

Just nu kan vi lära oss att leva ännu mer intensivt av det osynliga liv, som Jesus har gett oss del av. Bönens osynliga verklighet kommer oss ofta närmare, när livet på ett eller annat sätt inte är som det brukar vara. Det kan vara i sorg eller nöd. Det kan vara i en tid som denna, när rädsla och isolering är vardagsmat för många. Just då, när livet är tungt och svårt, kan vi lära oss att ta vår tillflykt till bönens livgivande gemenskap. Vi kan lära oss att förstå att Gud alltid ser på oss med oändlig omsorg och kärlek. Vi kan höra honom tala till oss i tystnaden och ensamheten. Vi får upptäcka nya och oanade möjligheter att komma honom nära. Vi kan inse att vi ändå får så mycket nåd och liv, frid och tillit, mitt i den till synes svåra och jobbiga situation där vi hamnat. När det yttre och synliga livet går på sparlåga, kan det inre och osynliga livet få sin chans. Speciellt i vår vanliga verklighet, så präglad av det materiella, kan det nu bli ett andligt genombrott för många av oss. Äntligen kan vi fördjupa vår tro och ta emot det osynliga liv som Jesus ständigt ger oss del av. Därför är det så viktigt att vi just nu upprepar påskdagens bön: ”sänd oss din helige Ande och låt oss stå upp till det nya livet”.

Just nu har vi en enastående möjlighet att återupptäcka det osynliga livets och bönens nåd. Samtidigt kan vi konstatera ett annat glädjande faktum mitt i den svåra situation där vi hamnat. Fler och fler människor börjar upptäcka glädjen i att få bistå och tjäna sina behövande medmänniskor. Jesu bud att vi skall älska vår nästa med hans kärlek och se honom i vår nästa har fått en renässans. Vi behöver bara tänka på hur många som i världen sliter ut sig själva och riskerar sin hälsa för att hjälpa de sjuka. Vi ser hur unga människor hjälper de gamla och orkeslösa. Det osynliga liv vi lever, fördolda i Kristus, visar sig alltid i ord och gärning.

Kardinal Anders Arborelius ocd

Som biskop känner jag stor tacksamhet, när jag hör hur man i våra församlingar försöker hjälpa och stödja dem som har det svårt. Jag gläder mig över att det finns många som i sin isolering lever i bön för dem, som offrar sig och kämpar för dem som är utsatta.

Tänk om denna tid kunde bli en förnyelsens tid för vårt stift. Låt oss be om denna nåd! Att fler och fler upptäcker vilken nåd det är att leva detta osynliga liv i ständig gemenskap med den Uppståndne. Att fler och fler längtar efter att få ta emot Jesus i eukaristin i vördnad och tacksamhet. Att fler och fler vill hjälpa och stödja de sjuka, gamla och behövande. Att fler och fler vill ta emot kallelsen att ge sitt liv till Jesus som präster, diakoner, ordenssystrar. Må vårt hopp inte komma på skam. Må vi inte förtröttnas i vår tro på att den Uppståndne lever och verkar i sin Kyrka och i var och en av oss.

Till er alla sänder jag min välsignelse och ber för er om påskens stora nåd och gåva, så vi tillsammans kan bli påskens trovärdiga vittnen i Sverige idag. *Herren är sannerligen uppstånden, halleluja. Ja, han är sannerligen uppstånden, halleluja.*

Stockholm, Dymmelsonsdag 8.4.2020

Anders Arborelius ocd

Kardinal Anders Arborelius OCD

Biskop i Stockholms katolska stift

